

15 Οκτωβρίου 2016

Εγγράφη εις το Αγιολόγιον της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας ο άγιος Βλάσιος ο εν Σκλαβαίνοις (π. Νεκτάριος Πέττας, Αρχιμανδρίτης)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Άγιος Βλάσιος ο εν Σκλαβαίνοις. Αυτού ταις πρεσβείαις, Κύριε Ιησού, σώσον ημάς και τον κόσμον σου άπαντα. Άγια και πάνσεπτος Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

«ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ»

Συνήλθεν, υπό την προεδρείαν της Α. Θ. Παναγιότητος, η Αγία και Ιερά Σύνοδος εις τας τακτικές αυτής συνεδρίας, από της Δευτέρας 29ης Αυγούστου μέχρι και της Τετάρτης 31ης Αυγούστου 2016.

Κατά τας συνεδρίας ταύτας, εξητάσθησαν άπαντα τα εν τη ημερησία διατάξει αναγεγραμμένα θέματα, εφ' ων και ελήφθησαν αι προσήκουσαι αποφάσεις, ανεγράφη δ' εις το Αγιολόγιον της Ορθοδόξου Εκκλησίας ο Ιερομάρτυς Βλάσιος, ο μαρτυρήσας εν Σκλαβαίνις Βονίτης Ακαρνανίας, της μνήμης αυτού αγομένης τη 7η Ιουλίου εκάστου έτους.

Εν τέλει της τελευταίας συνεδρίας αντηλλάγησαν μεταξύ του Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Περγάμου κυρίου Ιωάννου, εκ μέρους των αποχωρούντων εξ μελών της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, και της Α. Θ. Παναγιότητος προσφωνήσεις και αντιφωνήσεις επί τη λήξει της παρούσης συνοδικής περιόδου.

Εκ του Γραφείου».

Η θεσμική τε και επίσημος αγιοκατάταξις προσώπου τινός, εν Χριστώ και κατά Χριστόν αθλήσαντος, εστί θέμα διαχειρίσεως της Εκκλησίας, ουκούν της Κεντρικής Διοικήσεως, τουτέστιν του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, διότι το Πατριαρχείον έχει τον θεσμικόν ρόλον, ίνα προχωρήση εις την αγιοκατάταξιν, όταν εκείνο κρίνη.

Όταν δηλαδή το Πνεύμα το Άγιον λειτουργήση και εις τας ψυχάς του Χριστεπωνύμου πληρώματος της εκκλησιαστικής συνειδήσεως ότι πρέπει να γίνη. Ούτω την 28ην Αυγούστου 2016 έγινεν εν ευαρεσκειά και ιδία εκούσια Πατριαρχική θελήσει, ως γινωσκούση ανά τον κόσμον ευεργεσίας και θαύματα αυτού, και δια τον Άγιον Βλάσιον του εν Σκλαβαίνις.

Ημείς ασφαλώς, ως πιστοί, εγνωρίζαμεν ότι ισχύει η αγιότης του. Ότι έγινε εν ευαρεσκειά τε και ουσιαστικότητι και τυπικότητι, ήτο μεγίστη του Οικουμενικού Πατριάρχου ημών και της περί Αυτόν Ιεράς Συνόδου Ευλογία. Ευλογία και πνευματική ικανοποίησις. Ήτο ουσιαστικώς η επισημοποίησις ότι απερισπάστως δυνάμεθα να χρησιμοποιώμεν την λέξη άγιος, ήτινα και ολίγον ατύπως, αγίω ζήλω πυρπολούμενοι, ούτως η άλλως ελέγομεν.

Και όντως η αγιοκατάταξις του νεοφανούς ιερομάρτυρος Βλασίου του Ακαρνάνος, αποτελεί εν εισέτι άσειστον έδρασμα δια την εν Χριστώ ζωήν ημών, ήτις σήμερον κινδυνεύει και ήδη ατονεί εις τα όρια της υλικής ευχερείας και ευμαρείας, τα οποία είναι τα όρια αντοχής ημών περί τα πνευματικά. Και είναι γεγονός ότι, εν τοις καιροίς των δυσχερειών συσπειρωνόμεθα εις το καθ' ο προοριζόμεθα.

Και πράγματι η ευχέρεια και η ευζωία, που η Δύση έχει απολαύσει εις μέγαν βαθμόν, ενίοτε εις την σύγχρονον ιστορίαν δια πρώτην φοράν πράττει το κακόν. Υπονόμευσεν όλην την πνευματικότητα και όλην την εσωτερικότητα, την οποίαν είχαν δημιουργήσει οι πολιτισμοί της δυσχερείας.

Διότι εις αυτόν τον

πεπερασμένον κόσμον τα πάντα έχουν το αντίρροπον αυτών. Η υλική δυσχέρεια αντιζυγίζεται μετά πνευματικής ευτυχίας. Η υλική ευτυχία αντιρροπείται μετά πνευματικής δυστυχίας. Η δυσχέρεια του Ισραήλ εδημιούργησε την Παλαιάν Διαθήκην, τον Λόγο του Θεού. Η ευχέρεια της Δύσεως προετοιμάζει τον Λόγον του Αντιχρίστου, όστις και μάλλον αρχίζει εξαγγέλλεται, έστω και δειλώς, υπό των φερεφώνων της Λέσχης των τρωκτικών του ξύλου της Ζωής.

Ημείς όμως οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί πρέπει να αγωνιζώμεθα τον αγώνα τον καλόν και έχομεν αρωγούς εις τας δυσκολίας τους θαυματουργούς Αγίους μας, ένθα δια των σημείων και δια των θαυμάτων, πείθωσιν δια την νίκην, δια το θαύμαν.

Θαύματα δε γίνονται δια της επικλήσεως του ονόματος των Αγίων, και τα θαύματα όντως είναι το αποτέλεσμα. Ό,τι προηγείται και πρέπει να υπάρχει είναι η αγιοπνευματική παρουσία. Εν τω πλαισίω της Εκκλησίας, όταν ομιλώμεν περί

πνευματικότητος, δεν εννοούμεν αυτό, όπερ νομίζει ο κόσμος ευρύτερον. Ο κόσμος εκλαμβάνει ως πνευματικότητα και την διανόησιν. Ό,τι δηλαδή δεν είναι έργον χειρών, αλλά έργον της διανοίας του ανθρώπου, θεωρείται υπό του κόσμου ως πνευματικόν.

Εν τη Εκκλησία όταν ομιλώμεν περί πνευματικού ανθρώπου, εννοούμεν αυτόν, όστις έχει ενεργόν αυτού το Πνεύμα το Άγιον. Εν τη Εκκλησία, μέσω της πνευματικής ημών ασκήσεως, η οποία συνίσταται εις τας εντολάς του Θεού και καταγράφεται εις το Ιερόν Ευαγγέλιον, μετέχοντες εις τα Μυστήρια αυτής τα οποία ενεργοποιούν την υπάρχουσαν εντός ημών θεότητα. Και οι Άγιοι αυτό έκαναν..., ενεργοποίησαν την αγιότητα αυτών.

Αυτό έδιδε και δίδει εις αυτούς την δυνατότητα εν σχέσει προς την διάθεσιν του άλλου, τον οποίον ήκουον και ακούουν προσευχόμενον, δια της αγάπης ην είχαν προς τους ακροατάς αυτών, να θεραπεύουν. Γεγονός είναι ότι πολλοί αμφισβητούν το θαύμα, όπως εμφανίζεται υπό την Εκκλησίας. Μήπως το θαύμα προέρχεται εκ της εσωτερικής δυνάμεως εκάστου; Όχι! Δεν έχει έτσι το πράγμα. Η εσωτερική δύναμις είναι η προαίρεσις του ακροατού. Η διάθεσις να δεχθή με ταπεινό φρόνημα. Η θεραπεία ήρχετο και θα έρχεται, επειδή είναι ζωντανός και θα παραμένει εις τους αιώνας φορεύς του Αγίου Πνεύματος. Οι Άγιοι ηγάπων από καρδίας τους ανθρώπους και τους κακώς έχοντας.

(συνεχίζεται)